

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 26 listopada 2020 r.

BADK.DPK.133.160.2020 MKo

P10-96/20	Data wpływu petycji 16 i 18 września 2020 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 24 listopada 2020 r.

**DEKRET O ODTWORZENIU DYPLMÓW I ŚWIADECTW,
USTAWA O PAŃSTWOWEJ INSPEKCJI SANITARNEJ,
USTAWA O CMENTARZACH I CHOWANIU ZMARŁYCH**

TEMAT

UPORZĄDKOWANIE PRZEPISÓW

WNOSZĄCY PETYCJE: petycje indywidualne

Sebastian Adamowicz.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany dekretu z dnia 7 lipca 1945 r. o odtworzeniu dyplomów i świadectw o ukończeniu nauki, ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, w celu uporządkowania przepisów zawartych w tych ustawach.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Autor petycji wnosi o zmianę art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 7 lipca 1945 r. o odtworzeniu dyplomów i świadectw z ukończenia nauki, poprzez zastąpienie w tym przepisie wyrazów „właściwej władzy gminnej” wyrazami „wójta (burmistrza, prezydenta miasta)” oraz o zmianę art. 4 poprzez dodanie po wyrazach „szkolnictwa wyższego” wyrazów „i nauki”.

Uzasadnieniem dla wprowadzenia zmian w dekrete jest przestarzałe określenie „władza gminna” oraz brak uwzględnienia wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Następnym aktem prawa ujętym w petycji jest ustawa o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Autor petycji wnioskuje o skreślenie w art. 34 ust. 1 tej ustawy wyrazów „z zastrzeżeniem ust. 2” oraz skreślenie w art. 38 ust. 1 wyrazów „do 30 dni”. Zdaniem autora petycji art. 34 ust. 1 ustawy odwołuje się do uchylonego przepisu, zaś art. 38 ust. 1 niepotrzebnie wskazuje na wymiar kary za wykroczenie.

Kolejną ustawą objętą petycją jest ustawa o cmentarzach i chowaniu zmarłych, w której wnioskowana jest zmiana art. 1 ust. 2-5 poprzez dodanie przed wyrażeniem „inspektora sanitarnego”, wyrazu „państwowego”. Ponadto, autor petycji wnosi o dodanie do art. 6 ust. 5 po wyrażeniu „wyznań religijnych” wyrażen „i mniejszości narodowych”. Jednocześnie proponuje zastąpienie w art. 7 ust. 6 liczby „4” liczbą „7”.

Autor petycji postulując zmianę ustawy o cmentarzach wskazał, że przepisy odwołują się do nieaktualnej nazwy organu i działu administracji, a ponadto nie uwzględniają zmian dokonanych w 1991 r. Wszystkie wnioskowane zmiany mają charakter porządkujący.

STAN PRAWNY:

Dekret z dnia 7 lipca 1945 r. o odtworzeniu dyplomów i świadectw o ukończeniu nauki (Dz. U. Nr 27, poz. 164 ze zm.) reguluje tryb i zasady odtworzenia zaginionego lub zniszczonego dokumentu tj. dyplom naukowy lub świadectwo z ukończenia wszelkiego rodzaju szkół i kursów lub poszczególnych klas tego rodzaju zakładów naukowych,

praktycznej nauki zawodu, odbycia praktyki zawodowej, świadectwo lub dyplom na tytuł mistrza lub czeladnika i wszelkiego rodzaju stanowiska w zawodzie lub pracy zawodowej.

Zgodnie z art. 1 osoba zainteresowana może wystąpić do sądu rejonowego miejsca swego zamieszkania z wnioskiem o odtworzenie zaginionego lub zniszczonego dokumentu.

Do wniosku o odtworzenie dokumentu dołącza się zaświadczenie instytucji lub osoby, która dokument wystawiła, stwierdzające odmowę wystawienia nowego dokumentu lub duplikatu z powodu zaginięcia lub zniszczenia akt, a w przypadku zwinięcia powyższej instytucji lub śmierci tej osoby - zaświadczenie władzy gminnej miejsca wystawienia dokumentu, stwierdzające zwinięcie instytucji lub śmierci osoby i niepozostawienie akt, na podstawie których mógłby być wystawiony nowy dokument lub jego duplikat (art. 3 ust. 1).

W razie nadania biegu wnioskowi o odtworzenie akt sędzia zarządza o złożeniu tego wniosku w dzienniku urzędowym odpowiednio ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania albo ministra do spraw szkolnictwa wyższego, jeżeli sprawa będzie dotyczyć odtworzenia dyplomów i świadectw zakładów naukowych, a w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, jeżeli sprawa będzie dotyczyć innych dyplomów i świadectw.

Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 ze zm.) stanowi, że Państwowa Inspekcja Sanitarna jest powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego, poprzez sprawowanie nadzoru nad warunkami m.in.: higieny środowiska, higieny pracy w zakładach pracy, higieny radiacyjnej, higieny procesów nauczania i wychowania, higieny wypoczynku i rekreacji, zdrowotnymi żywności, żywienia i produktów kosmetycznych, higieniczno-sanitarnymi – dla ochrony zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem szkodliwości i uciążliwości środowiska, zapobiegania powstawaniu chorób, w tym chorób zakaźnych i zawodowych.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy Główny Inspektor Sanitarny może osobie posiadającej wymagane kwalifikacje nadać, z zastrzeżeniem ust. 2, w określonym zakresie oraz cofnąć uprawnienie rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych do uzgadniania w imieniu państwowego inspektora sanitarnego dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych.

Odpowiedzialność karną za nieprzestrzeganie przepisów ustawy regulują art. 37b oraz art. 38 ust. 1 i 2. Zgodnie z art. 38 ust. 1 kto utrudnia lub udaremnia działalność Inspekcji Sanitarnej, podlega karze aresztu do 30 dni, karze ograniczenia wolności albo grzywny.

Ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1473 ze zm.) określa: organy właściwe w sprawach zakładania, utrzymania i zarządzania cmentarzami, wyposażenie cmentarzy, warunki dopuszczalności użycia

cmentarza na inny cel, warunki dopuszczalności ponownego użycia grobu, przyjęcia zwłok do pochowania, warunki chowania zwłok, sposób i osoby uprawnione do ustalenia zgonu i jego przyczyny, pochówek zwłok, transport zwłok i szczątków ludzkich, ekshumację, przepisy o charakterze karnym, nadzór nad przestrzeganiem przepisów tej ustawy, przepisy przejściowe i końcowe.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy zakładanie i rozszerzanie cmentarzy komunalnych należy do zadań własnych gminy. O założeniu lub rozszerzeniu cmentarza komunalnego decyduje rada gminy, a w miastach na prawach powiatu rada miasta, po uzyskaniu zgody właściwego inspektora sanitarnego (art. 1 ust. 2).

Właściwe władze kościelne decydują o założeniu lub rozszerzeniu cmentarza wyznaniowego, które może nastąpić na terenie przeznaczonym na ten cel w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, po uzyskaniu zgody właściwego inspektora sanitarnego (art. 1 ust. 3).

O zamknięciu cmentarza komunalnego decyduje właściwa rada gminy lub rada miasta, po zasięgnięciu opinii właściwego inspektora sanitarnego, natomiast o zamknięciu cmentarza wyznaniowego decyduje właściwa władza kościelna, po zasięgnięciu opinii właściwego inspektora sanitarnego (art. 1 ust. 4 i 5).

DZIAŁANIA POWIĄZANE:

Do Sejmu 16 września i 14 października 2020 r. złożone zostały petycje o tożsamy wnioskach i treści (BKSP-144-IX-209/20 i BKSP-144-IX-230/20), których autorem jest również pan Sebastian Adamowicz. Petycje skierowano do Komisji do Spraw Petycji.

INFORMACJE DODATKOWE:

Na podstawie ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów w dniu 5 maja 2006 r. **Rada Ministrów** rozporządzeniem utworzyła Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W skład Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego weszły komórki organizacyjne obsługujące sprawy działu szkolnictwo wyższe i nauka, wydzielone z dotychczasowego Ministerstwa Edukacji i Nauki po jego przekształceniu. Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 5 maja 2006 r.

OPRACOWAŁ

Maciej Kowalski

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz